

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 20-12-2019
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPCBO
Sagsnr.: 1909045
Dok. nr.: 1057363

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 10. oktober 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 58 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 58:

”Ministeren bedes redegøre for, om ministeren vil indkalde partierne bag aftalen om erstatningsordningen samt redegøre for reglerne vedrørende udbetalingen af erstatning herunder både egenbetalingen men også i forhold til om man bliver trukket i ydelser, når man får udbetalt erstatning fra en patientskade, og hvor meget SKAT trækker?”

Svar:

Erstatning og godtgørelse, som tilkendes efter reglerne i klage- og erstatningsloven, fastsættes på baggrund af reglerne i erstatningsansvarsloven.

Det følger af kapitel 1 i erstatningsansvarsloven, at der kan tilkendes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, helbredelsesudgifter og andet tab som følge af en skade, godtgørelse for svie og smerte, varigt mén samt erstatning for tab eller forringelse af erhvervsevne.

Endvidere kan den, som ved et dødsfald har mistet en forsørger, tilkendes erstatning for rimelige begravelsesudgifter og erstatning for tab af forsørger. En efterlevende ægtefælle, samlever eller – hvis særlige omstændigheder taler herfor – anden efterladt person kan desuden tilkendes et overgangsbeløb.

Der kan herudover tilkendes godtgørelse til forældre ved børns dødsfald efter reglerne i klage- og erstatningsloven.

Tilkendt erstatning og godtgørelse fratrækkes et såkaldt egetbidrag i erstatningen eller godtgørelsens hovedstol efter klage- og erstatningsloven. Egetbidraget svarer til 7.625 kr. i 2019.

Udvalgsspørgsmålet vedrører - foruden erstatningsansvarsloven – også anden lovgivning, som ligger uden for Sundheds- og Ældreministeriets ressortområde.

Jeg har derfor indhentet bidrag fra hhv. Beskæftigelsesministeriet og Skatteministeriet, som jeg kan henholde mig til.

Beskæftigelsesministeriet har bidraget med følgende, om hvilken betydning erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade efter klage- og erstatningsloven, har for ydelser på beskæftigelsesområdet:

”Der er generelt fastsat regler om, at der skal ses bort fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade efter lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. Sådanne udbetalte erstatninger vil således ikke have betydning for retten til forsørgelsesydelse eller indgå ved opgørelsen af formue med betydning for retten til ydelser. Det gælder fx i forhold til kontanthjælp og uddannelseshjælp, ledighedsydelse, ressourceforløbsydelse, førtidspension og folkepension.”

Skatteministeriet oplyser i forhold til den skattemæssige del af spørgsmålet, at det følger af de grundlæggende principper i statskatteloven, at modtagne erstatningsbeløb principielt beskattes på samme måde som den indkomst eller udgift, som erstatningsbeløbet kompenserer for.

Erstatningsbeløb, der kompenserer for bortfald af indkomstkilden samt erstatninger for ikke-økonomisk skade (tort m.v.), er ikke indkomstskattepligtige. Erstatning for tab af erhvervsevne ydet som engangsbeløb er efter principperne skattefrie, men hvis erstatningen udbetales som en løbende ydelse, herunder akkumulerede løbende ydelser, der udbetales på én gang som et tilgodehavende beløb, er erstatningen skattepligtig.

Skattepligtige erstatninger beskattes som personlig indkomst, og den nærmere beskatning vil afhænge af størrelsen af personens samlede personlige indkomst, bopælskommune, evt. medlemskab af Folkekirken og fradrag.

For så vidt angår spørgsmål om, hvorvidt jeg vil indkalde partier bag aftalen om erstatningsordningen, lægger jeg til grund, at spørger henviser til *Politisk aftale om udvidelse af patienterstatningsordningens dækningsområde og fredning af udbetalte erstatninger* af 19. september 2017.

Aftalen førte til en ændring af klage- og erstatningsloven, som trådte i kraft 1. juli 2018. Lovændringen skal følges op af en evaluering to år efter dens ikrafttrædelse, dvs. til næste sommer. Det vil efter min opfattelse være mest hensigtsmæssigt at afvente denne evaluering, før der eventuelt igangsættes nye drøftelser om patienterstatningsordningen.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Charlotte Beierholm Olsen